

ଦୁ'ଟି ସ୍ଵରଚିତ ଛଡା: ଥନ୍ଦକାର ଜାହିଦ ହାସାନ

(୧) “ବାଁଶ ଦେବୋ, ନା ବାଁଶୀ ଦେବୋ?”

ସ୍ଵଧୋଷିତ ଗଦ ପଦ ସ୍ଵଧୋଷିତ ମାନୁଷ
ସେମନ ଇଚ୍ଛେ ତେମନ ଓଡ଼ାଯ ହରେକ ରକମ ଫାନୁସ
ବାଁଶ ଦେବୋ, ନା ବାଁଶୀ ଦେବୋ- ଭେବେଇ ନା ପାଇ କିନାର,
ବାଁଶୀଇ ଦେବୋ- ସଙ୍ଗେ ଦେବୋ ଯୁଗଲବନୀ ବୀଣାର!

ଅମ୍ବଖ୍ୟ ଫେସ୍ ନଗନ୍ୟ ବୁକ- ସ୍ଵଧୋଷିତ ଫେସ୍ବୁକ
ବିଶାଳ ବିଶ୍ଵ, ତବୁଓ ପ୍ରାୟଇ ଆକାଶଟା ତାର ଏହ୍ଟୁକ!
ବାଁଶ ଦେବୋ, ନା ବାଁଶୀ ଦେବୋ- ଭାବତେ ଭାବତେ ଧୀରେ
ବାଁଶୀଇ ତୁଲେ ନିଇ ଦୁ'ଶାତେ କଥନ ଯେ ପାଶ ଫିରେ!

ଏଲେମ କାଳାମ ନେଇ ମୋଟୋ- ସ୍ଵଧୋଷିତ ମୋଲ୍ଲା
ବାଁଶ ଦେବୋ, ନା ବାଁଶୀ ଦେବୋ- ଜାନି ନା ହେ ଆଲ୍ଲାହ!
ବାଁଶୀଇ ଦେବୋ- ତବୁଓ ଯଦି ମିଷ୍ଟି ଏକଟା ଆଯାନ
ବେରିଯେ ଆସେ ମେଟାଇ ତୋ ଲାଭ, ଜୁଡ଼ିଯେ ଯାବେ ଏ-ପ୍ରାଣ!

ନେଇ ଡାନା ତାଓ ଉଡ଼ିତେ ଯେ ଚାଯ ସ୍ଵଧୋଷିତ ପରୀ
ବାଁଶ ଦେବୋ, ନା ବାଁଶୀ ଦେବୋ- ଜାନି ନା ଗୋ ହରି!
ବାଁଶୀଇ ଦେବୋ- ବାଁଶୀର ସୂରେ ଗଜାୟ ଯଦି ଡାନ
ତାତେଇ ହବେ ଆଞ୍ଚାତ୍ରଷି ଭରବେ ଏ-ବୁକଥାନା!

ସ୍ଵଧୋଷିତ ଆକାଶ-ବାତାସ ସ୍ଵଧୋଷିତ ବିଶ୍ଵ
ଚିନ୍ତ୍ୟାର ଜଗତେ ତୁମି ଯାଜ୍ଞ ହୟ ନିଃସ୍ଵ
ବାଁଶ ଦେବୋ ନା ଆର ଆମି ଭାଇ, ବାଁଶୀଇ ଦେବୋ ସଦାଇ
ବାଁଶୀର ସୂରେ ଗାଇବେ ସବାଇ, ନାଚବେ ଜଗାଇ-ମାଧାଇ।

(୨) “ଲାଗବେ ନାକି ବଞ୍ଚୁ?”

ଏକଟା ଶୁଧୁ ଜୀବନସଙ୍ଗୀ ଗାରା କିଂବା କାଲୋ
ଆର ଦୁ'ଚାରେକ ସତିକାରେର ବଞ୍ଚୁ ଥାକା ଭାଲୋ,
ହଜାର ଲକ୍ଷ କୋଟି ମାନୁଷ ବଞ୍ଚୁ କି ଆର ହୟ?
ଓଟା ଏକଟା କଥାର କଥା ସଠିକ କଥା ନଯ।

ମା-ବାବା ଆର ଆପନଜନ୍ମେ ବଞ୍ଚୁ ହତେ ପାରେ
ବଞ୍ଚୁରେର ବିଷ୍ଟାରିତ ବ୍ୟାଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ
ଏଇ ଜୀବନେର ରଙ୍ଗମଙ୍କେ ତୋମାର ଆମାର ସାଥେ
ଛାଯାର ମତନ ତାରାଓ ଥାକେ ସକାଳ ବିକେଳ ରାତେ।

ଖୋଲାର ମାଠ ବା ଓୟେବସାଇଟ କିଂବା ଚାମେର ଆଜ୍ଞା
ସିଡନ୍ତୀ ପ୍ଯାରିସ ଦିଲ୍ଲୀ କାବୁଲ ଟ୍ରେନ୍ ଡେମରା ବାଜ୍ଡା-
ସବଥାନେତେଇ ଖୁଜିଲେ ତୁମି 'ବଞ୍ଚୁ' ପତେ ପାରୋ
ଆମାର ସଙ୍ଗେ ତୁଲନା ଭାଇ କୋରୋ ନା ଆର କାରାଓ।

ଏଇ ବେଳାତେ ଏକଟା କଥା ସବାଇ ଜେନେ ରାଖୋଃ
ଆମାର ମତନ ଭାଲୋ ବଞ୍ଚୁ କୋଥାଓ ପାବେ ନାକୋ,
ଦିଲଦିନିଯା ମାନୁଷ ଆମି ହଦୟ ଭବମିଷ୍ଟୁ
ଲାଗବେ ନାକି କାରାଓ କୋନୋ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ବଞ୍ଚୁ?